

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Victor Burduh, Nicolae Craiu,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar, declarat de către procurorul din Procuratura de Circumscripție Chișinău, Valentina Bradu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2019, în cauza penală, în privința lui

Olteanu Svetlana XXX, născută la XXX, originară din XXX, domiciliată XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 19.06.2017 pînă la 02.01.2019;

Instanța de apel de la 31.07.2019 pînă la 25.11.2019;

Instanța de recurs de la 17.02.2020 pînă la 23.06.2020.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 02 ianuarie 2019 inculpata Olteanu Svetlana învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal a fost achitată, pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că inculpata Olteanu Svetlana este învinuită de faptul că, la 22 mai 2017, aproximativ la ora 20:10, aflându-se în curtea blocului locativ amplasat în mun. Chișinău, str. XXX, acționând cu scopul sistării activității de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul său, a unei persoane cu funcție de răspundere care participa la documentarea unei fapte antisociale, în vederea exercitării obligațiilor de serviciu, a ofițerilor de patrulare al INI a IGP a MAI, Ichim Serghei și Darii Ruslan aflați în misiune de serviciu pentru combaterea infracțiunilor/contravențiilor și menținerea ordinii de drept, a urcat la volanul automobilului de model „Volkswagen Touareg”, cu numărul de înmatriculare XXX, la care pornindu-i motorul, intenționat a tamponat colaboratorii de poliție, iar pe cet. Darii Ruslan l-a târât pe capota automobilului aproximativ 3 metri, după care ultimul a reușit să coboare, cauzându-le astfel persoanelor cu funcție de răspundere dureri fizice.

Acțiunile inculpatei Olteanu Svetlana au fost încadrate în baza art. 349 alin. (2), lit. a) Cod penal, adică aplicarea violenței periculoase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință, în legătură cu participarea acestei persoane la curmarea unei fapte antisociale.

3. Împotriva sentinței primei instanțe a declarat apel procurorul, prin care a solicitat, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpata Olteanu Svetlana să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei. A încasa cheltuielile judiciare în mărime de 128 lei, pentru efectuarea expertizei medico-legală din contul inculpatei Olteanu Svetlana. Corpul delict — automobilul de model „Volkswagen Touareg”, cu numărul de înmatriculare XXX să fie supus confiscării speciale în contul statului.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- din cumulul probelor cercetate, se constată că în acțiunile inculpatei Olteanu Svetlana, se regăsește comportare infracțională îndreptată spre cauzarea de prejudicii pentru două obiecte nemijlocite: activitatea normală a persoanelor cu funcții de răspundere și viața și sănătatea victimelor;

- latura obiectivă constă în aplicarea violenței periculoase pentru viață sau sănătate față persoanelor menționate în legătură cu exercitarea funcțiilor de serviciu;

- respectiv, Olteanu Svetlana a săvârșit acțiunile indicate în scopul sistării activităților de serviciu a victimelor în interesul altor persoane, în legătură cu participarea la curmarea unei fapte antisociale;

- astfel, inculpata Olteanu Svetlana, întru dezvinovățirea sa, a luat o poziție de autoapărare, invocând că nu a comis această infracțiune, de aceea consideră că declarațiile ultimei urmează a fi apreciate critic, acestea fiind combătute în totalitate prin declarațiile martorilor, a părților vătămate și probele cercetate în proces;

- de asemenea urmează de apreciat critic și declarațiile martorilor Cazacu Zinaida, Florea Raisa, Olteanu Nicolai prezentate de către partea apărării, or, declarațiile acestora nu au fost examinate și verificate de către organul de urmărire penală și sunt în contradicție cu materialele cauzei;

- la stabilirea pedepsei inculpatei urmează a lua în considerație atât faptul comiterii de către aceasta a unei infracțiuni cu intenție, precum și urmează a fi luat în considerație faptul că nici până la moment inculpata nu a conștientizat ilegalitatea acțiunilor sale, ba din contra, inculpata încearcă de a induce în eroare instanța pentru a se dezvinovăți. În asemenea circumstanțe pedeapsa aplicabilă inculpatei urmează să corespundă pericolului social al acțiunilor acesteia și a atitudinii ei față de actul de justiție;

- la baza sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Central din 02.01.2019, de achitare a inculpatei Olteanu Svetlana, au fost apreciate unilateral probele prezentate, punând la bază doar declarațiile inculpatei, care a declarat că, nu a comis infracțiunea, nerecunoscând intenția aplicarea violenței periculoase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, însă latura subiectivă a infracțiunii reiese însuși din circumstanțele constatate cu certitudine și anume că colaboratorii de poliție erau îmbrăcați în uniforme de serviciu, solicitând inculpatei îndeplinirea unor acțiuni obligatorii de a prezenta anumite acte, în vederea documentării cazului sesizat, inculpata Olteanu Svetlana, ignorând somațiile de a stopa automobilul a încercat să evite atragerea la răspundere, a tamponat colaboratorii de poliție aflați în misiune de serviciu pentru combaterea infracțiunilor/contravențiilor și menținerea ordinii de drept. Aceste circumstanțe au fost incontestabil stabilite de instanță prin declarațiile părții vătămate Darii Ruslan și Ichim Serghei, martorii Draguțan Pavel, Sofieț

Serghei, Vorobei Alexandru, Fiodorov Dmitrii și Poalelungi Dorin, cât și prin concluzia raportului de expertiză medico-legală nr. 2056 din 23 mai 2017, prin ce s-a stabilit că, la cet. Darii Ruslan sunt prezente excoriații la nivelul mâinii pe dreapta, ce se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Central din 02 ianuarie 2019, cu menținerea sentinței contestate fără modificări.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității raportată la declarațiile părților date în ședința de judecată și probele administrate, instanța de apel a considerat că prima instanță a conchis corect că, inculpata Olteanu Svetlana învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, urmează a fi achitată, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

Din materialele cauzei penale, și anume din conținutul raportului de expertiză medico-legală nr. 2056 din 23.05.2017 (f.d. 18-19), se atestă că la partea vătămată Darii Ruslan au fost stabilite excoriații la nivelul mâinii pe dreapta, calificate ca vătămări corporale neînsemnate, iar în acest sens, instanța de fond corect a stabilit că în privința părții vătămate Darii Ruslan nu a fost aplicată violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei, care presupune violența al cărei grad de intensitate corespunde vătămării intenționate medii sau ușoare a integrității corporale sau a sănătății și prin însăși natura lor sunt primejdioase pentru viața victimei în momentul producerii lor și în concluzie aplicarea unei astfel de violențe nici de cum nu poate fi reținută ca - periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei.

Tot în acest sens, instanța de fond a reținut că, la numirea expertizei medico-legale în privința părții vătămate Darii Ruslan, în fața expertului de către organul de urmărire penală, au fost puse mai multe întrebări, iar reieșind din concluziile date, nu se deduce cu certitudine legătura cauzală între leziunile primite și circumstanțele cazului descrise, or circumstanțele „a început deplasarea în direcția ofițerilor de patrulare luându-i pe capota din față” pot fi vag percepute cu leziunile „excoriații la nivelul mâinii propriu zisă pe dreapta”, tot aici expertul nu a dat răspuns la întrebarea nr. 2 „prin ce metodă și cu ce tip de obiecție s-au cauzat leziunile corporale?”.

Astfel, organul de urmărire penală nu a stabilit că vătămarile corporale neînsemnate sub formă de excoriații la nivelul mâinii pe dreapta la partea vătămată Darii Ruslan, au fost pricinuite anume în urma acțiunilor intenționate a Svetlanei Olteanu, or, organul de urmărire penală n-a verificat versiunea părții apărării precum că acestea puteau să fie primite și în procesul reținerii inculpatei Olteanu Svetlana, atunci când acesteia i-au fost aplicate cătușele.

Or, instanța de apel reține că în procesul reținerii și aplicării cătușelor la data de 22.05.2017 așa cum a invocat inculpata în ședința de judecată, Svetlanei Olteanu conform raportului de expertiză extrajudiciară nr. 2083 din 25.05.2017 (f.d. 178), au fost stabilite: edem al țesuturilor moi la nivelul capului, echimoze la nivelul articulației radio-carpale pe stânga, membrele inferioare și se califică ca vătămare neînsemnată.

Tot în acest sens, instanța de apel a reținut că în ședința de judecată, din declarațiile atât a părților vătămate, cât și din declarațiile inculpatei rezultă că a fost o

mică altercație la aplicarea cătușilor. Inculpata la fel s-a plâns că aceasta a fost bruscată și a suferit dureri fizice în momentul aplicării cătușelor.

Totodată, instanța de apel reține că în privința lui Ichim Serghei, care a fost recunoscut ca parte vătămată, organul de urmărire penală nu a dispus și nici nu a fost efectuată o expertiză în vederea constatării leziunilor corporale ce ar fi dus la pricinuirea suferințelor fizice părții vătămate Ichim Serghei, așa cum s-a indicat în ordonanța din 22.05.2017 prin care acesta a fost recunoscut în calitate de parte vătămată și în învinuirea adusă Svetlanei Olteanu, prin ordonanța de punere sub învinuire din 22.05.2017 în baza art. 349 alin. (2), lit. a) Cod penal (f.d. 63), iar anterior prin (ordonanța privind recunoașterea persoanei în calitate de bănuțit din 22.05.2017 în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

În acest fel, organul de urmărire penală, constatând prin actele procesuale menționate precum că părții vătămate Ichim Serghei i s-a cauzat daune fizice, urma să constate și care sunt acele dureri fizice, în special să fie numită o expertiză medico-legală, or, aplicarea violenței periculoase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, nu este constatată în privința lui Ichim Serghei, deoarece nu este constatată forma aplicării violenței în urma căroră Ichim Serghei ar fi suferit dureri fizice

Instanța de apel a stabilit că, probele administrate la materialele cauzei de către acuzatorul de stat, nu au combătut versiunea inculpatei Olteanu Svetlana precum că, ultima anume la cerința colaboratorilor de poliție prezenți la fața locului, care au solicitat soților Olteanu să scoată automobilul ce le aparține (care era parcat sub fereastra apartamentului lor care este amplasat la etajul întâi), de pe gazon pentru a evita solicitarea evacuatorului și să nu fie plasat la parcare cu plată, aceasta s-a conformat cerințelor și a ieșit afară din casa, s-a îndreptat spre mașină, a urcat în automobil, a pornit motorul și s-a deplasat puțin în spate, aproximativ 3-4 m., după care a început deplasarea înainte. În acest timp, colaboratorul Ichim Serghei a alergat în fața mașinii, din partea dreaptă, iar celălalt colaborator s-a apropiat de ușa șoferului și a deschis ușa, astfel, s-a oprit imediat. Tot atunci a întrebat-o „ce faceți?”, la care acesta a răspuns „scot mașina, după cum dumneavoastră mi-ați spus”. Dânsul a închis ușa, nu a zis nimic și s-a dat într-o parte. Astfel, încet a accelerat viteza pentru a continua deplasarea, polițistul i-a făcut semn cu mâna ca să vină și celălalt astfel, ambii au ieșit în fața mașinii. Fiind în deplasare s-a oprit, dar nu a luat pe nimeni pe capotă, practic s-a oprit în fața lor, între ei și automobil era circa 20 cm. Atunci dânsa din mașină a făcut un gest în sensul ce vor de la ea, deoarece i-au spus ca să i-a mașina de acolo, dar în același timp se poziționează în fața mașinii. După ce a oprit mașina, ambii colaboratori fiind în fața mașinii cu mâna pe capotă a înțeles că au improvizat o săritură și în acest fel a continuat deplasarea și a ieșit la drumul din fața casei.

Instanța de apel a atestat că declarațiile inculpatei Olteanu Svetlana sunt confirmate prin declarațiile martorilor apărării Florea Raisa și Cazacu Zinovia, din conținutul cărora rezultă că într-adevăr când Olteanu Svetlana a urcat în automobil și a pornit motorul, deplasându-se în spate, în momentul respectiv colaboratorii de poliție pe neașteptate s-au poziționat în fața mașinii, care era în deplasare.

Faptul executării cerințelor colaboratorilor de poliție de către inculpată, de a lua mașina din locul parcat, se confirmă tot prin declarațiile martorilor Florea Raisa și Cazacu Zinovia, care au comunicat că au auzit cum Olteanu Svetlana la întrebarea

polițiștilor „Ce faci?”, Olteanu Svetlana i-a răspuns „mi-ai spus să iau mașina, eu o iau și o duc”.

Tot în acest sens, instanța de apel a reținut declarațiile martorului Olteanu Nicolae, care coroborează cu declarațiile martorilor Florea Raisa și Cazacu Zinovia și prin care se atestă că dânsul a dus conversații cu colaboratorii de poliție referitor la motivul venirii acestora și anume că mașina ar fi fost parcată neregulamentar, pe gazon, acesta fiind avertizat să își i-a mașina în caz contrar va fi evacuată la parcare specializată. Respectiv, martorul Olteanu Nicolae a rugat-o pe soția să iasă să i-a mașina, deoarece el era puțin servit și nu putea astfel să se urce la volan.

Astfel, instanța de apel a stabilit că, acesta a fost motivul pentru care inculpata Olteanu Svetlana a ieșit să execute cerințele polițistului de a lua mașina, fapt care a și fost îndeplinit, dat fiind faptul că soțul acesteia era puțin servit și nu putea să se urce la volan, în caz contrar se prezumă că, pentru a prezenta actele mașinii polițiștilor, ar fi făcut-o și Olteanu Nicolae, or, anume cu acesta au fost duse discuțiile referitor la parcare neregulamentară, totodată tot dânsul este proprietar și posesor al mașinii. Acest fapt se mai confirmă și prin procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit la data de 21.06.2017 pe faptul parcării neregulamentare a automobilului de model „Volkswagen Touareg”, cu numărul de înmatriculare XXX, în baza art. 238 Cod Contravențional și aplicată sancțiune contravențională lui Olteanu Nicolae și nicidecum pe numele inculpatei Olteanu Svetlana; (f.d. 125)

La fel, din materialele probatorii administrate la dosar de către acuzatorul de stat, instanța de apel nu a constatat scopul inculpatei Olteanu Svetlana de a sista activitatea de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul său, în vederea exercitării obligațiilor de serviciu, a ofițerilor de patrulare al INI a IGP a MAI, Ichim Serghei și Darii Ruslan aflați în misiune de serviciu pentru combaterea infracțiunilor/contravențiilor și menținerea ordinii de drept.

Or, în cadrul cercetării judecătorești, s-a stabilit că inculpata Olteanu Svetlana dorind să se conformeze cerințelor colaboratorilor de poliție, la rugămintea soțului său Olteanu Nicolae de a lua mașina din locul parcat, a urcat la volanul automobilului de model „Volkswagen Touareg”, cu numărul de înmatriculare XXX, cu intenția de a scoate automobilul, însă din motive neprevăzute de către aceasta, colaboratorii de poliție Ichim Serghei și Darii Ruslan prezenți la fața locului s-au poziționat în fața mașinii și i-au blocat deplasarea, or, aceasta, când a urcat la volanul mașinii, a pornit motorul, a făcut manevra de deplasare în spate, și numai după începerea deplasării înainte, polițiștii s-au poziționat în fața mașinii, după care chiar a sărit pe capota mașinii, deoarece așa i-a fost mai ușor să acționeze decât să se ferească.

Cu referire la declarațiile părții vătămate Darii Ruslan, instanța de apel a apreciat că acestea nu confirmă învinuirea adusă inculpatei Svetlana Olteanu în partea ce ține de faptul că a tamponat părțile vătămate, iar pe Darii Ruslan l-a târât pe capota automobilului aproximativ 3 metri, or, din conținutul declarațiilor se constată că partea vătămată a acționat astfel, ca o metodă de evitare a tamponării.

Mai mult, instanța de apel a reținut că, prezența colaboratorilor de poliție la fața locului s-a datorat faptului recepționării apelului de la serviciul „902” cu informația „un mijloc de transport de model „Volkswagen Touareg” este parcat pe gazon”, însă nu constată nici o acțiune a inculpatei ce ar fi dus la sistarea activității colaboratorilor de poliție Ichim Serghei și Darii Ruslan prezenți la fața locului, or, instanța de apel nu a constatat din conținutul probelor administrate la dosar, că aceștia sosiți la fața

locului și efectuând careva acțiuni de constatare a unei fapte contravenționale, de exemplu prin fotografiere a automobilului la fața locului parcat, ridicarea plăcuțelor de înmatriculare a automobilului pentru parcare neregulamentară, ș.a., timp în care inculpata ar fi intervenit cu careva acțiuni intenționate de sistare a activității acestora, or, inculpata Olteanu Svetlana la solicitarea colaboratorilor de poliție și la rugămintea soțului Olteanu Nicolae, a luat automobilul de la fața locului, ceea ce denotă faptul că prin această acțiune, inculpata nu a avut intenția și nici nu a sistat activitatea de serviciu a colaboratorilor de poliție Ichim Serghei și Darii Ruslan.

Totodată, instanța de apel a reținut că, partea vătămată Ichim Serghei a declarat că, „mașina fiind în deplasare în spate el s-a ferit, după care împreună cu colegul s-au poziționat în fața automobilului, unde ambii îi spuneau să oprească motorul și să iasă din automobil, la care dumneai pe neașteptate a pornit mașina spre ei, împingându-i pe ambii cu bara de protecție”.

La fel, partea vătămată Darii Ruslan, a declarat că, ieșind inculpata, la solicitarea lor de a se prezenta actele, a refuzat categoric, având un comportament agresiv și a comunicat că va scoate mijlocul de transport de pe gazon. A urcat în automobil și a pornit motorul automobilului fără a reacționa la somațiile lor. După care el s-a poziționat în fața automobilului, iar colegul încerca să discute.

În contextul declarațiilor părților vătămate, instanța de apel nu a constatat intenția directă și scopul inculpatei Olteanu Svetlana de a curma acțiunile colaboratorilor de poliție aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu, intenția de a cauza dureri fizice acestora, or părțile vătămate intenționate și imprevizibil s-au poziționat în fața mașinii aflată în mișcare, creând circumstanțe neprevăzute inculpatei, aceasta aflându-se în automobil și începuse deplasarea, ba mai mult aceștia prin acțiunile sale au creat conștient pericol de accidentare prin poziționarea în fața mașinii, fapt care poate fi calificat ca o provocare admisă de către părțile vătămate Darii Ruslan și Ichim Serghei.

Astfel, instanța de apel a reținut că, nici din declarațiile inculpatei, nici din declarațiile părților vătămate, declarațiile martorilor și alte probe, nu se reține scopul sistării acțiunilor de serviciu, a colaboratorilor de poliție Ichim Serghei și Darii Ruslan aflați în misiune de serviciu pentru combaterea infracțiunilor/contravențiilor și menținerea ordinii de drept la documentarea unei fapte antisociale comisă de către inculpata Olteanu Svetlana, or, din învinuirea adusă acesteia, nu se regăsește sau nu este individualizată fapta antisocială comisă de către Olteanu Svetlana și constatată de către aceștia.

Prin urmare, instanța de apel a atestat că, în învinuirea adusă inculpatei Olteanu Svetlana lipsește și legătura cauzală între scopul acesteia de a sistă activitatea colaboratorilor de poliție și fapta antisocială care se prezumă că ar fi fost documentată de către aceștia. Or, prin însăși faptul că inculpata „a urcat la volanul automobilului de model „Volkswagen Touareg”, cu numărul de înmatriculare XXX, la care pornindu-i motorul, intenționate a tamponat colaboratorii de poliție”, nu-i poate fi imputat faptul că aceasta a acționat cu scopul sistării activității de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul său.

Instanța de apel a reținut că, potrivit învinuirii incriminate inculpatei Olteanu Svetlana, aceasta se învinuiește în faptul că „intenționate a tamponat colaboratorii de poliție, iar pe cet. Darii Ruslan l-a târât pe capota automobilului aproximativ 3 metri, după care ultimul a reușit să coboare, cauzându-le astfel persoanelor cu funcție de răspundere dureri fizice”.

În acest sens, instanța de apel a reținut că partea vătămată Ichim Serghei depunând plângere la data de 22.05.2017 (f.d. 22) de a fi trasă la răspundere Olteanu Svetlana, a indicat că „în urma cerințelor noastre legale de a stopa automobil, Olteanu Svetlana a refuzat categoric, continuând deplasarea în direcția noastră, luându-mă pe capota din fața automobilului împreună cu colegul meu de serviciu, Darii Ruslan, astfel, prin acțiunile date mi-au fost cauzate daune morale precum mi-a fost atentată viața și sănătatea personală”.

Prin ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de parte vătămată din 22.05.2017 (f.d.24), Ichim Serghei a fost recunoscut ca parte vătămată, deoarece acestuia la data de 22.05.2017, fiind târât de către automobilul condus de Olteanu Svetlana astfel, i-au fost cauzate suferințe fizice și morale.

După cum a fost reiterat, Ichim Serghei fiind recunoscut ca parte vătămată, organul de urmărire penală nu a dispus și nici nu a efectuat o expertiză în vederea constatării leziunilor corporale ce ar fi dus la pricinuirea suferințelor fizice părții vătămate Ichim Serghei așa cum s-a indicat în ordonanța din 22.05.2017 prin care acesta a fost recunoscut în calitate de victimă și în învinuirea adusă Svetlanei Olteanu.

Mai mult ca atât, ordonanța de recunoaștere a lui Ichim Serghei în calitate de parte vătămată, depășește cerințele acestuia din plângerea depusă la 22.05.2017, de a fi trasă la răspundere Olteanu Svetlana, indicând că i-au fost cauzate doar daune morale, fiind atentată viața și sănătatea personală și nu i-au fost cauzate suferințe fizice, așa cum este indicat în ordonanța de recunoaștere a lui Ichim Serghei în calitate de parte vătămată din 22.05.2017 și în actul de învinuire incriminat Svetlanei Olteanu.

În acest sens, instanța de apel a reținut că partea vătămată Ichim Serghei în cadrul ședinței de judecată a declarat că în urma acțiunilor inculpatei, el nu a avut de suferit sau careva vătămări corporale nu a avut, dar a avut colegul lui Darii Ruslan. El a reușit să se ferească, iar Darii Ruslan vreo 2-3 metri a fost târât pe capotă.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorilor acuzării Sofieț Serghei, Vorobei Alexandru și Fiodorov Dmitrii, care sunt analogice cu declarațiile martorului Dragușan Pavel, or, tabloul evenimentelor petrecute la data 22.05.2017, descrise de către aceștia este general, toți indicând că colaboratorii Ichim Serghei și Darii Ruslan au fost luați pe capota automobilului de model „Volkswagen Touareg”, cu numărul de înmatriculare XXX condus de către Olteanu Svetlana și târați 2-3 metri, dar nici unul din ei nu descrie toate circumstanțele petrecute, ambianța împrejurărilor, cum au ajuns colaboratorii de poliție în fata mașinii, cum au fost luați colaboratorii de poliție pe capota mașinii, ajunși pe capotă de ce elemente ale automobilului se țineau aceștia. În timpul aflării colaboratorilor de poliție pe capota automobilului, fiind în deplasare cum au reușit să sară de pe capota mașinii (să se împingă sau alte acțiuni), care au fost acțiunile inculpatei Olteanu Svetlana aflată la volanul automobilului și în care circumstanțe „a luat” colaboratorii de poliție pe capota mașinii.

Astfel, instanța de apel a apreciat declarațiile martorilor acuzării ca fiind o metodă de planare a suspiciunilor de vinovăție a Svetlanei Olteanu, or, atât martorul Dragușan Pavel, cât și ceilalți martori a acuzării, unii dintre aceștia fiind vecinii din curte, au avut careva situații de conflict directe sau indirecte cu inculpata Olteanu Svetlana în legătură cu improvizarea unor elemente pe terenul de joacă din preajmă, martorul Dragușan Pavel chiar făcând un apel la poliție în acest sens, în aceeași zi când a avut loc cazul din speță.

Prin urmare, instanța de apel a menținut concluziile instanței de fond referitor la faptul că învinuirea adusă inculpatei Olteanu Svetlana este una contradictorie, or, însăși acțiunile procesuale efectuate de organul de urmărire penală (ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată a lui Ichim Serghei, și plângerea acestuia), sunt contradictorii cu învinuirea adusă inculpatei Olteanu Svetlana.

Prin aceleași acte procesuale enumerate, nu se atestă cauzarea persoanei cu funcție de răspundere Ichim Serghei a durerilor fizice, or, nu este clar din care probe organul de urmărire penală a reieșit în învinuire adusă Svetlanei Olteanu precum că aceasta prin acțiunile sale a cauzat lui Ichim Serghei dureri fizice, mai mult ca atât, acțiunile inculpatei fiind încadrate în baza art. 349 alin. (2), lit. a) Cod penal, după indicii calificativi - aplicarea violenței periculoase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință, în legătură cu participarea acestei persoane la curmarea unei fapte antisociale.

Potrivit art. 96 alin. (1) Cod procedură penală, în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei penale trebuie să se dovedească faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, precum și cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

Instanța de apel a constatat lipsa probelor directe și indirecte, care ar confirma vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2), lit. a) Cod penal.

Or, temei real al răspunderii penale în baza art. 51 Cod penal, îl constituie fapta prejudiciabilă, iar în acțiunile inculpatei Svetlana Olteanu lipsește atât latura obiectivă, cât și latura subiectivă a componenței de infracțiune imputate.

În conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal, reglementat de art. 24 Cod de procedură penală, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sunt separate și se efectuează de diferite organe și persoane. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

În concluzie, instanța de apel a remarcat că, analizând și administrând toate probele prezentate ajunge la concluzia că, procurorul nu a prezentat probe concludente, care cu certitudine ar dovedi că acțiunile inculpatei Olteanu Svetlana cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2), lit. a) Cod penal, or, conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Instanța de apel a reținut că, considerentele primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii imputate nu este dovedită în cadrul procesului penal, prima instanță reținând în mod just că faptele inculpatei Olteanu Svetlana nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a statuat că, din ansamblul de probe prezentate de către acuzatorul de stat, cercetate de instanța de fond și suplimentar în instanța de apel, rezultă cert că fapta inculpatei Olteanu Svetlana nu întrunește elementele infracțiunii,

motiv pentru care instanța de apel a dispus menținerea sentinței de achitare pronunțată de instanța de fond

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casare acesteia cu transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor făcute în instanța de apel, fiind de poziția că sunt întrunite toate elemente ale infracțiunii imputate lui Olteanu Svetlana prin probele aduse de acuzatorul de stat.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar și ținând cont de opinia lui Olteanu Svetlava expusă în referință, prin care solicită inadmisibilitatea acestuia, Colegiul penal lărgit constată că, aceasta urmează a fi admisă din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursurile, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Colegiul penal lărgit constată că, aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel, și anume decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuia să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea cererilor de apel, precum și motivele adoptării soluției date.

Verificând criticele expuse de titularul cererii de recurs, în raport cu lucrările cauzei, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel, judecând apelul nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție pripită. În cele din urmă, de către instanța de apel au fost formulate unele concluzii nefondate, iar prin aceasta, *inter alia*, fiind încălcată obligația instanței de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul garanțiilor subsecvente procesului echitabil, fapt prin care s-a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Pentru a statua asupra acestei concluzii, Colegiul penal lărgit evidențiază într-un prim aspect faptul că, principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția persoanei deferite judecării, în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriu. Prin urmare, atunci când unei persoane i se impută săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație în acest sens,

aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente, care ar dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă anume de inculpat. Pentru a conchide asupra celor expuse, probatoriul administrat în cauză urmează a fi apreciat după intima convingere a judecătorului, care trebuie să se bazeze pe prevederile legii procesual-penale și pe analiza coroborată a tuturor probelor sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Efectuând o analiză textuală a părții descriptive a deciziei instanței de apel se deduce, că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor ce ar fi clare și întemeiate legal asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței contestate de apelant, în raport cu motivele invocate și circumstanțele reale ale acestei cauze.

Deci, în speță, este necesar ca în mod judicios, cu o argumentare temeinică și suficientă, să fie rezolvate problemele de drept apărute în cadrul judecării, cu excluderea contradicțiilor și incertitudinilor existente, având în vedere că, lipsa unei motivări corespunzătoare dintr-o hotărâre judecătorească afectează grav echitatea acestei proceduri.

În contextul celor expuse, Colegiul penal lărgit relevă că, instanța de apel atunci când constată lipsa în acțiunile inculpatei a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate prin rechizitoriu, urmează să-și argumenteze soluția prin prisma tuturor probelor acumulate în dosar, care trebuie apreciate multilateral și obiectiv. În acest sens, se are în vedere faptul că, așa cum s-a punctat deja mai sus, instanța de apel la judecarea cauzei trebuia să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatei, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și să constate dacă acțiunile comise de inculpată întrunesc sau nu elementele infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept procesual menționate, Colegiul penal lărgit constată că, potrivit rechizitoriului, Olteanu Svetlana a fost învinuită de către organul de urmărire penală de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, aplicarea violenței periculoase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință, în legătură cu participarea acestei persoane la curmarea unei fapte antisociale.

În continuare, prima instanță a adoptat o sentință prin care Olteanu Svetlana a fost achitată de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Prin urmare, nefiind de acord cu soluția adoptată de către prima instanță, partea acuzării a atacat sentința cu apel. La rândul său, instanța de apel a adoptat o soluție prin care a respins apelul declarat și a menținut hotărârea primei instanțe

Astfel, instanța de apel în urma analizei și cercetării probelor a ajuns la concluzia de menținere a sentinței, prin care a considerat că prima instanță justificat a concluzionat că, fapta lui Olteanu Svetlana nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2), lit. a) Cod penal, aceasta fiind achitată, menționând că: *”... Instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorilor acuzării (...) niciunul din ei nu descrie toate circumstanțele petrecute, ambianța împrejurărilor, cum au ajuns colaboratorii de poliție în fața mașinii, cum au fost luați colaboratorii de poliție pe capota mașinii, ajunși pe capotă de ce elemente ale automobilului se țineau*

aceștia. În timpul aflării colaboratorilor de poliție pe capota automobilului, fiind în deplasare cum au reușit să sară de pe capota mașinii (să se împingă sau alte acțiuni), care au fost acțiunile inculpatei Olteanu Svetlana aflată la volanul automobilului și în care circumstanțe „a luat” colaboratorii de poliție pe capota mașinii... Instanța de apel a constatat lipsa probelor directe și indirecte, care ar confirma vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2), lit. a) Cod penal”.

Subsecvent, Colegiul penal lărgit atrage atenția asupra faptului că instanța de apel în partea descriptivă enumeră următoarele probe care au fost cercetate în ședința de judecată, și anume: declarațiile inculpatei Olteanu Svetlana (f.d. 227-228, vol. I), declarațiile părților vătămate Ichim Serghei (f.d. 215-216, vol. I) și Darii Ruslan (f.d. 209-211, vol. I), declarațiile martorilor Dragușan Pavel (f.d. 213, vol. I), Sofieș Serghei (f.d. 221-222, vol. I), Poalelungi Dorin (f.d. 218-219, vol. I), Vorobei Alexandr (f.d. 224, vol. I), Fiodorov Dmitri (f.d. 226, vol. I), Cazacu Zinovia (f.d. 232, vol. I), Florea Raisa (f.d. 230, vol. I), Olteanu Nicolae (f.d. 234-235, vol. I), precum și: raportul de expertiză medico-legală nr. 2056 din 23.05.2017 prin care s-a stabilit că la cet. Darii Ruslan au fost stabilite excoriații la nivelul mâinii pe dreapta, calificate ca vătămări corporale neînsemnate (f.d. 18-19, vol. I); - plângerea părții vătămate Darii Ruslan prin care a sesizat organele de drept despre fapta prejudiciabilă comisă în privința acestuia (f.d. 8, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.05.2017, prin care a fost cercetat automobilul de model „Volkswagen Touareg”, cu numerele de înmatriculare CQQ711; (f.d. 30-37, vol. I), însă omite să indice care din ele demonstrează nevinovăția lui Olteanu Svetlana și care urmează a fi admise în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală.

Astfel, Colegiul constată că instanța de apel nu a luat în considerație aceste declarații cât și probele materiale prezentate de către partea acuzării, apreciind prioritar declarațiile părților apărării.

Colegiul penal lărgit atrage atenția asupra faptului că, instanța de apel contrar celor menționate mai sus, în motivarea deciziei pronunțate subliniază că vinovăția inculpatei nu a fost demonstrată din cumul de probe administrat în respectiva cauză penală, fără a da o apreciere clară tuturor probelor din punct de vedere al coroborării acestora, încălcând principiul in dubio pro reo (orice dubiu este interpretat în favoarea celui acuzat).

În acest context, Colegiul penal lărgit menționând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală și invocând doctrina juridică națională, remarcă faptul că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de Codul de procedură penală și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloace de probă din care au fost obținute.

Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor. Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organul de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concretizează pe soluția de va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere trebuie să se

bazeze pe prevederile legale. Intima convingere se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele complet și obiectiv.

Astfel, Colegiul conchide că, instanța de apel ignorând un cumul de probe administrate la dosar, a admis și a apreciat prioritar numai declarațiile selective a unui martor, care și au fost puse la baza hotărârii de achitare în privința lui Olteanu Svetlana, astfel expunându-se doar asupra acestei probe, fără o analiză în cumul a tuturor probelor prezentate de părți, neilucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, contrară prevederilor art- 6 al Convenției europene a drepturilor omului, or, jurisprudența CEDO indică faptul că, „...rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților ca ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse” (vezi cauza *Fomin vs Moldova* din 11 octombrie 2011, nr. 36755/06).

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că, temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și-a găsit confirmarea în cauză.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că, nemotivarea clară și conchisă a soluției pronunțate de către instanța de apel reprezintă prin sine neexaminarea fondului apelului de către instanța de apel, ce se consideră eroare de drept și este temei pentru recurs.

Colegiul penal lărgit indică că, eroarea comisă de către instanța de apel nu poate fi corectată în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca și a se pronunța asupra legalității hotărârii, substituind instanța care a judecat cu încălcarea prevederilor legale.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecători.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererea de apel; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, respectiv în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăție sau nevinovăție a inculpatei, să emită o

soluție clară, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul din Procuratura de Circumscripție Chișinău, Valentina Bradu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2019, în privința lui *Olteanu Svetlana Andrei* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac.

Pronunțată integral la **23 iulie 2020**.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Victor Burduh

Nicolae Craiu

OPINIE SEPARATĂ

a judecătorului Ion Guzun

(Conform art. 340 alin. (3) Cod de procedură penală, pe cauza penală în privința inculpatului **Olteanu Svetlana Andrei**)

23 iunie 2020

mun. Chișinău

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 02 ianuarie 2019 inculpata Olteanu Svetlana învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal a fost achitată, pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Împotriva sentinței primei instanțe a declarat apel procurorul, prin care a solicitat, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpata Olteanu Svetlana să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei. A încasa cheltuielile judiciare în mărime de 128 lei, pentru efectuarea expertizei medico-legală din contul inculpatei Olteanu Svetlana. Corpul delict — automobilul de model „Volkswagen Touareg”, cu numărul de înmatriculare XXX să fie supus confiscării speciale în contul statului.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 02 ianuarie 2019, cu menținerea sentinței contestate fără modificări.

4. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor făcute în instanța de apel, fiind de poziția că sunt întrunite toate elemente ale infracțiunii imputate lui Olteanu Svetlana prin probele aduse de acuzatorul de stat.

5. Prin decizia din 23 iunie 2020 Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a dispus:

„Admite recursul ordinar declarat de către procurorul din Procuratura de Circumscripție Chișinău, Valentina Bradu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2019, în privința lui Olteanu Svetlana Andrei și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată”.

6. Am semnat cu respect hotărârea menționată, dar nu sunt de acord cu soluția adoptată, astfel, având o altă opinie asupra soluționării recursului ordinar declarate de către procurorul din Procuratura de Circumscripție Chișinău, Valentina Bradu.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond și cea de apel, inclusiv și în temeiurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În acest sens, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, se atestă că prima instanță și instanța de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar.

Concluziile ambelor instanțe privind achitarea inculpatei de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta incriminată nu întrunește elementele infracțiunii, pe lângă împrejurările relevate și reproduse în pct. **1.** și **3.** din decizia instanței de recurs, coroborează cu circumstanțele stabilite, or, instanța de apel analizând și administrând toate probele prezentate corect a ajuns la concluzia că, procurorul nu a prezentat probe concludente, care cu certitudine ar dovedi că acțiunile inculpatei Olteanu Svetlana cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2), lit. a) Cod penal.

Totodată, art. 8 alin. (3), 24 alin. (2), 325 alin. (1), 389 alin. (2) Cod de procedură penală, prevăd că instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează doar în favoarea inculpatului.

Prin urmare, instanța de judecată nu este în drept să completeze învinuirea cu circumstanțe care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpatului, și să-și întemeieze soluțiile pe presupuneri și dubii.

Circumstanțele enunțate atestă că ambele instanțe, la judecarea cauzei penale de pe rol și în raport cu motivele invocate de recurent, nu au comis erori de drept, că instanța de apel s-a expus asupra motivelor invocate de procuror, că decizia instanței de apel cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, iar recursul ordinar este neîntemeiat.

Reiterând cele expuse, conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, conchid că, recursul ordinar înaintat de către procurorul din Procuratura de Circumscripție Chișinău, Valentina Bradu, urma să fie respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Judecătorul

Ion Guzun